

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Mirella Sprawka

Protokolant: sekr. sąd. Simona Marcjanek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27.10.2016r., 22.03.2017r., 20.09.2017r., 29.11.2017r. , 12.12.2017r.

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. – Rafała Łyżwy

sprawy:

1. **S. K. (1)**, s. M. i K., zd. G., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 09 lipca 2014 r. do 19 grudnia 2014 r. w O. i K. pow. (...) woj. (...), w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, przewoził samochodami, w tym: osobowym marki B. o nr rej. (...) i ciężarowym marki C. (...) o nr rej. (...), celem zbycia wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego w łącznej ilości 910 litrów stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art.73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy, w tym:

- - 09 lipca 2014 r. w O. przewoził 145 l. odkażonego alkoholu etylowego (90,5%) w 161 butelkach o poj. 0,9 l. każda;
  - 18 września 2014 r. w O. przewoził 180 l. odkażonego alkoholu etylowego (92%) w 200 butelkach o poj. 0,9 l. każda;
  - w dniu 23 października 2014 r. na drodze krajowej nr (...) w K. przewoził 270 l. odkażonego alkoholu etylowego (93%) w 300 butelkach o poj. 0,9 l. każda;
  - w dniu 19 grudnia 2014 r. w O. przewoził 315 l. odkażonego alkoholu etylowego (89%) w 350 butelkach o poj. 0,9 l. każda i narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w łącznej kwocie 47.245 PLN, stanowiącej małą wartość, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

II. w dniu 25 czerwca 2015 r. w N. pow. (...) woj. (...) na przyczepie samochodowej oraz w budynku gospodarczym przechowywał wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego (89%) w łącznej ilości 634 l. w 704 butelkach o poj. 0,9 l. każda, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy i narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego

w kwocie 32.185 PLN stanowiącej małą wartość, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

III. w dniu 25 czerwca 2015 r. w B. woj. (...) przewoził samochodem V. (...) o nr rej. (...), celem zbycia wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego (90%) w ilości 67,5 litra w 75 butelkach o poj. 0,9 l. każda, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy i narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 3465 PLN

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s.

2. K. Ż. (1), s. I. i T. zd. S., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 17 lipca 2014 r. na trasie nr 7 w R. pow. (...) woj. (...) przewoził, celem zbycia wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego w ilości 1.732,5 l. stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy i narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 93.881 PLN, stanowiącej małą wartość.

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s.

3. K. S. (1), s. K. i M. zd. P., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

V. w dniu 25 czerwca 2015 r. w N. pow. (...) woj. (...) przechowywał wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego (90%) w (...) butelkach o poj. 0,9 l. każda w ilości 1.5941 l. oraz tytoniu w ilości 9,08 kg stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy i narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w łącznej kwocie 88.182 PLN, stanowiącej małą wartość.

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s.

orzeka:

I. oskarżonego **S. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I oskarżenia, z tym ustaleniem, że z opisu czynu eliminuje sformułowanie „przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu”, czyn ten kwalifikuje z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to, na podstawie ww. przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 65 § 3 k.k.s., wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) zł;

II. oskarżonego **S. K. (1)** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II oskarżenia;

III. oskarżonego **S. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III oskarżenia i za to, na podstawie art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s., skazuje go, zaś na podstawie art. 65 § 4 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w wysokości 4000 (czterech tysięcy) zł;

IV. oskarżonego **K. Ż. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV oskarżenia i za to, na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s., skazuje go, zaś na podstawie art. 65 § 3 k.k.s., wymierza mu karę

grzywny w wysokości 450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesięciu) zł;

V. oskarżonego **K. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV oskarżenia i za to, na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s., skazuje go, zaś na podstawie art. 65 § 3 k.k.s., wymierza mu karę grzywny w wysokości 430 (czterystu trzydziestu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesięciu) zł;

VI. na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. P. kwotę 924,00 zł (+ podatek VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego K. Ż. (1) w postępowaniu sądowym;

VII. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., co do czynu z zarzutu II ustala, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa, a w pozostałym zakresie zasądza od oskarżonych **S. K. (1)** i **K. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w 1/3 części, w tym na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych, obciąża ich opłatami:

- S. K. (1) w kwocie 3.400,00 zł,

- K. S. (1) w kwocie 3.010,00 zł;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.p.k., zwalnia oskarżonego **K. Ż. (1)** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VII 583/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony S. K. (1) zajmował się nabywaniem, a następnie sprzedażą odkażonego alkoholu na terenie województwa - (...). Alkohol nabywał on od oskarżonego K. Ż. (1) oraz od innej nieustalonej osoby. W tym ostatnim przypadku w zakupach pośredniczył oskarżony K. S. (1). S. K. przez pewien czas nie miał kontaktu z K. Ż., ze względu na wypadek samochodowy tego ostatniego. Kontakt ten ponownie nawiązał on w czerwcu 2015r., po uzyskaniu numeru telefonu K. Ż. (781-067-369) od W. K.. S. K. miał też swoich stałych odbiorców alkoholu, którym m.in. był A. L.. Osoby te przy zamówieniach alkoholu czy ustaleniach dotyczących jego dostawy porozumiewały się za pomocą zakamuflowanych zwrotów np. dotyczących oznaczenia ilości alkoholu - „połówka”, „dwójka”, która oznaczała 2 kartonu alkoholu po 20 lub 25 butelek, „karton”. Oskarżony S. K. nabywał zarówno preparat „dezyradus”, który jest przeznaczony m.in. do dezynfekcji powierzchni i urządzeń w stomatologii, który nie nadaje się do spożycia oraz alkohol etylowy pochodzący z odkażenia ww. preparatu.

(dowody: zapisy rozmów i ich analiza k. 7-213, 665-697, 781-800, 1016-1020, 1267-1270, 1275-1293, 1327-1330, 1335-1400, 1401-1432, 1482-1488, 1499-1614, 1549-1610, 1920-1931, dokumenty w aktach sprawy II K 1220/14)

Oskarżony S. K. w okresie od 09 lipca 2014 r. do 19 grudnia 2014r. w O. i K., pow. (...), woj. (...), w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, przewoził samochodami, w tym: osobowym marki B. o nr rej. (...) i ciężarowym marki C. (...) o nr rej. (...), celem zbycia wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego w łącznej ilości 910 litrów stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art.73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależniona jest zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy. I tak, w dniu 9 lipca 2014r. w O. przewoził on 145 l. odkażonego alkoholu etylowego (90,5%) w 161 butelkach o poj. 0,9 l. każda. Alkohol ten został ujawniony w zatrzymanym na terenie O. pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...), kierowanym przez A. L., po wcześniejszym dostarczeniu go przez A. K.. Analogiczna sytuacja miała miejsce w dniu 18 września 2014r. w O., kiedy to oskarżony S. K. dostarczył A. L. 180

l. odkażonego alkoholu etylowego (92%) w 200 butelkach o poj. 0,9 l. każda. Także ten alkohol został ujawniony w samochodzie kierowanym przez A. L.. Tym razem był to samochód marki F. (...) o nr rej. (...), który został zatrzymany w O. przy ul. (...). A. K. był jedynym dostawcą alkoholu A. L.. Przed ww. dostawami pomiędzy A. L. i S. K. prowadzona była intensywna wymiana sms-ów dotycząca czasu, miejsca dostawy i ilości alkoholu. Następnie w dniu 23 października 2014r. na drodze krajowej nr (...) w K. funkcjonariusze SG zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki B. o nr rej. (...), którym kierował oskarżony S. K.. Jak się okazało wymieniony przewoził w nim 270 l. odkażonego alkoholu etylowego (93%) w 300 butelkach o poj. 0,9 l. każda. Następnie w dniu 19 grudnia 2014r. w O. S. K. w samochodzie marki C. (...) o nr rej. (...) przewoził 315 l. odkażonego alkoholu etylowego (89%) w 350 butelkach o poj. 0,9 l. W ten sposób skarżony naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w łącznej kwocie 47.245 PLN, co stanowi małą wartość.

(dowody: zeznania świadka – M. C. k. 474-475, 2304-2305, A. C. k. 2103, 2442, A. K. k. 539, 2305, A. M. k. 541, 2305-2306, K. K. k. 631-632, 2306, A. S. k. 646-647, 2306v, częściowo A. L. k. 652-654, 1623, 2306-23017, protokół przeszukania k. 497-499, 736-737, protokół oględzin k. 510-512, 515-516, 551, 641-642, 745, 839-842, pokwitowania k. 738-739, wyliczenie należności k. 505, 755, 1969-1972, protokół z badania próbki k. 514, informacje z firmy (...) z załącznikami, kartami charakterystyki k. 273-290, 476-484, pismo C. k. 2359, pismo z ze sp. A. k. 2371, opinia biegłego k. 648-651, 764-770, 817-822, zapisy rozmów i ich analizy k. 17-23, 101-104, 112v-114, 117, 120, 124, 127-128 , 150, 153-154, 157-158, 176-213, 665-697, 781-800, 1482-1488, 1502, 1920-1931, kopie z akt sprawy dotyczącej A. L. k. 312-313, 617-660, dokumenty z akt II K 1220/14)

Z kolei w dniu 25.06.2015r. funkcjonariusze CBS udali się do miejsca zamieszkania W. K. w B., gdzie zauważyli pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) z którego wysiadł S. K.. Wymieniony zaczął przenosić z części ładunkowej pojazdu do garażu znajdującego się na posesji kartonowe opakowania z alkoholem. Wymieniony na widok policjantów próbował stamtąd odjechać. Jak się okazało, w wyniku przeszukania w samochodzie zabezpieczono 3 kartony z zawartością 25 butelek z alkoholem etylowym. Natomiast w garażu (...) kartonów z zawartością 165 plastikowych butelek z alkoholem etylowym. W ten sposób oskarżony przewoził ww. samochodem, celem zbycia, wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego (90%) w ilości 67,5 litra w 75 butelkach o poj. 0,9 l. każda, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy i narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 3465 PLN.

(dowody: zeznania świadka – M. C. k. 474-475, 2304-2305, A. C. k. 2103, 2442, częściowo H. G. – K. k. 898-900, 2307, D. U. k. 1981-1982, 2307-2308, protokół przeszukania k. 862-869, protokół oględzin k. 1103-1107, 1629-1630, 1869-1889, 839-842, protokół zatrzymania k. 856, protokół zatrzymania rzeczy k. 870-872, opinia biegłego k. 1847-1848, 1853-1854, 2415-2418, wyliczenie należności k. 1973, zapisy rozmów i ich analizy k. 1920-1931, dokumentacja zdjęciowa k. 973-987, płyta CD k. 1635, informacje z firmy (...) z załącznikami, kartami charakterystyki k. 273-290, 476-484, informacja z UC-S k. 2321, pismo C. k. 2359, pismo sp. A. k. 2371)

W dniu 25.06.2015r. dokonano także przeszukania posesji położonej w Nowym (...), pow. (...), woj. (...), należącej do rodziców S. K., gdzie zabezpieczono znajdujące się na przyczepie samochodowej oraz w budynku gospodarczym wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego (89%) w łącznej ilości 634 l. w 704 butelkach o poj. 0,9 l. każda, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy i narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 32.185 PLN stanowiącej małą wartość. Zabezpieczono tam także narzędzia, które mogły służyć do odkażania alkoholu.

(dowody: zeznania świadka – M. C. k. 474-475, 2304-2305, A. C. k. 2103, 2442, protokół przeszukania k. 904-909, 912-914, protokół oddania rzeczy na przeszukanie k. 910-911, protokół oględzin k. 912-914, 1988-1991, 2106-2109, 839-842 dokumentacja zdjęciowa k. 965 – 972, informacje z firmy (...) z załącznikami, kartami charakterystyki k. 273-290, 476-484, pismo C. k. 2359, pismo sp. A. k. 2371, opinia biegłego k. 1661- (...), (...)- (...), 2140- (...), (...) , (...)- (...), wyliczenie należności k. 1975)

Z kolei w dniu 17.07.2014r. na trasie nr 7, P. – G., w okolicach miejscowości R. policjanci razem z funkcjonariuszami Izby Celnej w C. zatrzymali pojazd marki F. (...), o nr rej. (...), kierowany przez oskarżonego K. Ż. (1). W pojeździe tym wymieniony przewoził, celem zbycia wyroby akcyzowe bez polskich i zagranicznych znaków, w postaci odkażonego alkoholu etylowego w ilości 1.732,5 l., stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależniona jest zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy. W ten sposób ww. oskarżony naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 93.881 PLN, która stanowi małą wartość. W dniach 16-17.07.2014r. zarejestrowano pomiędzy wymienionym, a S. K. wymianę sms-ów z której wynikało, że umówili oni się na dostawę alkoholu w dniu 17.07.2014r. o g. 9.00. Informacje te pozwoliły na ustalenie terminu planowanej dostawy i zatrzymanie ww. pojazdu.

(dowody: zeznania świadka – M. C. k. 474-475, 2304-2305, A. C. k. 2103, 2442, protokół przeszukania k. 225-229, dokument wydania z magazynu k. 232-233, pokwitowanie k. 234, protokół oględzin z dokumentacją zdjęciową k. 236-240, 839-842, protokół zatrzymania osoby k. 245-246, wyliczenie należności k. 249-250, 267, 1974, informacje z firmy (...) z załącznikami, kartami charakterystyki k. 273-290, 476-484, pismo C. k. 2359, pismo sp. A. k. 2371, opinia biegłego k. 299-303, zapisy rozmów oraz ich analizy k. 161-171, 179-180, 184-185, 666-667, 681, 782, 1920-1931)

Natomiast w dniu 25.06.2015r. funkcjonariusze CBŚ dokonali także przeszukania posesji położonej w Nowym (...), zamieszkałej przez oskarżonego K. S.. Na miejscu w piwnicy budynku mieszkalnego ujawniono i zabezpieczono łącznie 42 kartony po 25 butelek w każdym oraz 36 kartonów po 20 butelek w każdym i jedną butelkę luzem z odkażonym alkoholem etylowym oraz skrzynię wypełnioną częściowo krajanką tytoniową, należące do K. S.. W ten sposób oskarżony K. S. przechowywał wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego (90%) w (...) butelkach o poj. 0,9 l. każda w ilości 1.5941 l. oraz tytoniu w ilości 9,08 kg, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależniona jest zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy i narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w łącznej kwocie 88.182 PLN, stanowiącej małą wartość.

(dowody: zeznania świadka – M. C. k. 474-475, 2304-2305, A. C. k. 2103, 2442, protokół przeszukania k. 887-891, protokół zatrzymania osoby k. 896, protokół oględzin k. 1103-1105, 1838-1839, 839-842, dokumentacja zdjęciowa k. 973 – 987, wyliczenie należności k. 1977-1978, informacja k. 1662-1663, informacje z firmy (...) z załącznikami, kartami charakterystyki k. 273-290, 476-484, pismo C. k. 2359, pismo sp. A. k. 2371, opinia biegłego k. 1737-1738, 1849-1850, 2415-2418)

Oskarżeni nie przyznali się do zarzutów i odmówili składania wyjaśnień.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego S. K. k. 2277, 504, 560, 744, 938, 2028, 2134, K. S. k. 2278, 2036, K. Ż. k. 2277, 258, 1948-1949)

Oskarżeni **S. K. i K. Ż.** byli karani sędownie. Natomiast oskarżony **K. S.** jest osobą niekarną.

(**dowód:** karta karna k. 2362-2363, 2370)

Sąd zważył, co następuje:

W zakresie przypisanych oskarżonym czynów sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w których nie przyznali się oni do zarzutów albowiem pozostawały one w oczywistej sprzeczności z całym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza z dowodami w postaci protokołów przeszukania, oględzin, opinii biegłych dotyczących składu zabezpieczonego alkoholu, jak i z zeznaniami świadków. Wyjaśnienia te można było traktować jedynie jako przyjętą przez oskarżonych linię obrony, która nie mogła się ostać.

Zauważyć należy, że jeśli chodzi o zarzut postawiony K. Ż., to oskarżony ten w zasadzie został zatrzymany „na gorącym” uczynku, kiedy przewoził kierowanym przez siebie samochodem, opisane w zarzucie butelki zawierające alkohol

etylowy bez znaków akcyzy, który nie spełniał wymogów zwolnienia od obowiązku oznaczenia towaru takimi znakami. Potwierdzają to dowody w postaci protokołów przeszukania, oględzin, zatrzymania osoby, pokwitowania i wyliczenie należności. Poza tym z zapisów rozmów pomiędzy tym oskarżonym, a S. K., w dniach 16-17.07.2014r., a także ich analizy, wynikało, że umówili się oni na dostawę alkoholu w dniu 17.07.2014r., o godz. 9.00. Wszystkie te dowody, wobec wzajemnej spójności, w pełni zasługiwały na wiarę. Co istotne z protokołu oględzin wynika, że zatrzymany podczas tego zdarzenia alkohol przewożony był w butelkach PET, pozbawionych jakichkolwiek oznaczeń, a zakrętki do tych butelek nosiły ślady niefabrycznego nakładania na opakowania. Ponadto butelki te nie były zabezpieczone jakimkolwiek plombami. Już te okoliczności świadczą, że przewożony przez wymienionego towar nie mógł być oryginalnym preparatem do odkażania (...), spełniającym wymogi zwolnienia od akcyzy, zakupionym w firmie (...), o czym miałby świadczyć dokument wydania z magazynu (k. 232-233). Także z informacji uzyskanej od tej firmy wraz załączonymi zdjęciami wynika, że kupowane od nich produkty miały na opakowaniach stosowne etykiety z nazwą i opisem produktu. Natomiast nadesłana karta charakterystyki tego produktu, jeśli chodzi o niebezpieczne składniki, stwierdza, że zawiera on 80-95% alkoholu etylowego i 3-8 % alkoholu izopropylowego (k. 273-290). Podczas gdy z opinii biegłego dotyczącej składu zatrzymanego alkoholu wynika, że zawierały one mniejszą ilość izopropanolu (alkoholu izopropylowego, propan-2-ol), tj. od 2,25 do 2,30 +/- 0,16 %, w porównaniu z tą, jaka wynikała z tej charakterystyki produktu. Natomiast w kolejnej charakterystyce tego produktu (k. 477) wskazano dodatkową niebezpieczną substancję, tj. 2-metylopropan-2-ol (tert-butanol) w ilości 0,5-1,5. Z kolei w opinii biegły wskazał, że pobranych próbkach jest jej od 8,48 do 8,56 +/- 0,48 lub 0,47 (g/l). Co istotne, jak wynika z ww. opinii, w pobranych próbkach stwierdzono zbyt małą ilość środków skażających (izopropanolu, tetra-butanolu) aby znajdujący się w nich alkohol etylowy uznać za skażony zgodnie z rozporządzeniem MF z dnia 16.09.2013r. w sprawie dokumentu dostawy, ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, warunków i sposobu ich zwrotu oraz środków skażających alkohol etylowy (Dz. U. z 2013r., poz. 1108), rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3199/93/WE z dnia 22.11.1993r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993r., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 09, t. 1, str. 249, z późn. zm.), jak również z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25.06.2008r. w sprawie środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 101), co potwierdza treść tych aktów prawnych. Biegły podał też, że zabezpieczone próbki zawierały związek chemiczny powstały w wyniku oddziaływania m.in. podchlorynu sodu z benzoesanem denatonium (skażalnikiem ujętym w ww. rozporządzeniach, bitrexem), co świadczy o procesie usuwania ww. skażalnika. Przy czym w próbkach znajdowały się jedynie śladowe ilości bitreksu. Alkohol przewożony przez tego oskarżonego musiał więc być wcześniej poddany procesowi odkażania, polegającemu na usunięciu z niego bitreksu, który nadawał alkoholowi gorzki smak, jaki niewątpliwie byłby wyczuwalny przy jego spożyciu, biorąc pod uwagę, że substancja ta uchodzi za najbardziej gorzką ze wszystkich istniejących substancji. Zastosowanie takiego procesu świadczy o tym, że w stosunku do zatrzymanego alkoholu podjęto działania aby przynajmniej ze względu na smak nadawał się on do spożycia, aby sprawiał on wrażenie, że nie jest środkiem chemicznym przeznaczonym do odkażania. Logicznym przy tym wydaje się wniosek, że gdyby w sprawie nie chodziło o uzyskanie alkoholu, który przypominał smakiem alkohol spożywczy, to przeprowadzenie takiego procesu byłoby zupełnie zbędne i nie miałyby żadnego uzasadnienia. Podobnie gdyby w sprawie chodziło o dostawę jedynie środka do dezynfekcji, który spełniał wymogi zwolnienia od akcyzy, to nie byłoby potrzeby przeprowadzać zakamuflowanych rozmów pomiędzy osobami dokonującymi transakcji tym towarem. Treść opinii wskazuje na to, że możliwym jest, że zatrzymany alkohol powstał na skutek poddania środka D. (...) (albo innego o podobnym składzie i zastosowaniu) procesowi odkażania. Przy czym pierwotny produkt musiał być wcześniej skażony bitrexem. Opinia ta była logiczna, została sporządzona przez uprawnione do tego osoby i jest też należyście uzasadniona. Zasługiwała więc na miano wiarygodnej.

Zwrócić przy tym należy uwagę na to, że w kartach charakterystyki produktu D. nie jest wskazany pełny skład tego produktu, a jedynie podano w nich te składniki, które są niebezpieczne. Brakuje w nich np. oznaczenia ilości bitreksu podczas gdy z zeznań M. C., właściciela firmy (...) wynika, że środek ten także był używany do skażenia tego środka. Ponadto z zeznań tego świadka, wynika, że środek o nazwie D. sprzedawano w ich firmie jedynie w opłombowanych opakowaniach, podczas gdy alkohol zatrzymany w pojeździe kierowanym przez K. Ż. nie zawierał żadnych oznakowań, ani nie miał żadnych plomb, co dodatkowo świadczy o sprawstwie tego oskarżonego. Podobnie świadek W. C. podał,

że (...) sp. z o.o. w S., od której zarówno firma (...), jak i C. nabywały alkohol etylowy całkowicie skażony, także sprzedawała swoje towary, w tym produkt o nazwie D., jedynie w zaplombowanych opakowaniach. Sąd nie znalazł powodów do tego aby w tym zakresie odrzucić zeznania ww. świadków.

O sprawstwie K. Ż. świadczą też zapisy jego rozmów z oskarżonym S. K. oraz ich analizy (k. 161-171, 179-180, 184-185, 666-667, 681, 782, 1931), z których wynika, że wymienieni utrzymywali ze sobą kontakt odnośnie dostaw alkoholu oraz że ten zatrzymany w samochodzie K. Ż. został zamówiony przez S. K. i jemu miał być dostarczony. Zwłaszcza istotne są tu ich rozmowy poprzedzające dzień zatrzymania K. Ż., jak i wymiana sms-ów z tego dnia i po tym fakcie. Z kontaktów tych wynika, że w czerwcu 2014r. S. K. po wypadku K. Ż. ponownie nawiązał z nim współpracę, a ten ostatni z uwagi na przerwę w dostawach obiecywał S. K. „promocję”, a następnie wspólnie ustalili dzień i porę dostawy. Zapisy te świadczą, że mieli się oni spotkać w sprawie dostawy alkoholu w dniu 17.07.2017r. o godz. 9.00 i że K. Ż. informował S. K. o tym gdzie aktualnie się znajduje, a następnie o tym, że został zatrzymany i w jaki sposób to nastąpiło.

Podobnie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny świadczy o tym, że także oskarżony K. S. dopuścił się zarzuconego mu czynu. Świadczą o tym przede wszystkim dowody nieosobowe w postaci protokołów przeszukania, zatrzymania osoby, oględzin z dokumentacją zdjęciową, informacji co do zabezpieczonej próbki tytoniu oraz opinii biegłych. Wszystkie te dowody, wobec wzajemnej spójności, zasługiwały na miano wiarygodnych. Ponadto opinie zostały przygotowane przez osoby posiadające do tego należyte przygotowanie, są logiczne, pełne, wewnątrznie niesprzeczne. Z dowodów tych w sposób jednoznaczny wynika, że oskarżony ten w dniu 25.06.2015r. na terenie zamieszkałej przez siebie posesji posiadał alkohol oraz tytoń opisany w postawionym mu zarzucie, bez znaków akcyzy, nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym od których uzależniona jest zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczenia takimi znakami. Także w tym przypadku, jak wynika z protokołu oględzin i dokumentacji zdjęciowej, butelki w których znajdował się alkohol nie posiadały żadnych oznaczeń, nie były w żaden sposób oplombowane. Aktualne są tu więc wcześniejsze uwagi na ten temat dotyczące K. Ż.. Ponadto do podobnych wniosków w swoich opiniach doszli biegli, którzy badali zabezpieczony alkohol. Z opinii wydanej w postępowaniu przygotowawczym (k. 1849-1850) wynika, że głównym składnikiem zabezpieczonych próbek jest alkohol etylowy i że zawierają one ponadto pewną ilość alkoholu izopropylowego oraz tetr – butylowego, które są częstymi składnikami rozcieńczalników na bazie etanolu, a nie bywają składnikami wyrobów spirytusowych konsumpcyjnych. Są one substancjami stosowanymi do skażenia spirytusów przeznaczonych do celów technicznych. Przeprowadzone przez biegłego badania, podobnie jak w przypadku czynu zarzuconego K. Ż., pozwoliły na stwierdzenie, że co do zabezpieczonych substancji prowadzony był proces chemicznego utleniania środka skażającego – benzoenu dentaoniu (bitrexu) przy użyciu substancji, która wchodzi w skład podchlorynu sodu. Z kolei z opinii wydanej w postępowaniu sądowym (k. 2415-2418) wynika, że w zabezpieczonych próbkach stwierdzono zbyt małą ilość środka skażającego w postaci izopropanolu aby znajdujący się w nich alkohol etylowy uznać za skażony zgodnie z rozporządzeniem MF z dnia 16.09.2013r. w sprawie dokumentu dostawy, ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, warunków i sposobu ich zwrotu oraz środków skażających alkohol etylowy (Dz. U. z 2013r., poz. 1108) oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25.06.2008r. w sprawie środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 101). Biegły podał też, że w próbach stwierdzono obecność tert – butanolu, który wraz z bitrexem stanowi składnik formuł skażających, jednakże z uwagi na brak bitrexu w próbkach alkohol ten nie może być uznany za skażony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3199/93/WE z dnia 22.11.1993r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993r., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 09, t. 1, str. 249, z późn. zm.). Ponadto stwierdzono obecność przynajmniej jednego związku chemicznego powstającego w wyniku oddziaływania m.in. podchlorynu sodu z benzoenem denatonium (skażalnikiem ujętym w ww. rozporządzeniach), co świadczy o procesie usuwania ww. skażalnika. Tak więc także alkohol posiadany przez tego oskarżonego musiał być wcześniej poddany procesowi odkażania, polegającemu na usunięciu z niego bitrexu. Z kolei co do zatrzymanego suszu to biegli stwierdzili, że jest on krajanką tytoniową – tytoniem do palenia podlegającym akcyzie.

Analogiczne dowody świadczyły też o sprawstwie oskarżonego S. K., jeśli chodzi o czyn z zarzutu III. Także w tym przypadku wymienionego zatrzymano na „gorącym uczynku” kiedy przenośli on kartony z alkoholem, a pojeździe, którym wcześniej kierował zabezpieczono kolejne kartony z alkoholem opisanym w zarzucie. Sąd oparł się tu w dużej mierze na dowodach nieosobowych w postaci protokołów przeszukania, protokołów oględzin z dokumentacją zdjęciową, protokołów zatrzymania, opinii biegłych. Dowody te z przyczyn analogicznych co poprzednio należało uznać za wiarygodne. Przy czym w opiniach biegli doszli tu do tożsamyh wniosków, jak w przypadku K. S.. Aktualne są tu też wywody dotyczące sprawstwa K. Ż., których nie ma potrzeby powtarzać. Ponadto w przypadku tego czynu sąd dał też wiarę zeznaniom świadka D. U., które były logiczne i konsekwentne, znalazły wsparcie w dowodach nieosobowych. Natomiast odmiennie należało podejść do zeznań H. G. – K., która twierdziła, że zabezpieczony na terenie jej posesji alkohol zakupiła na rynku, od bliżej nieznaney osoby aby korzystać z niego przy czyszczeniu domu. Jest to całkowicie sprzeczne z zebranyh w sprawie materiałem dowodowyh, zwłaszcza w sytuacji zatrzymania S. K., kiedy przenośli on kartony z alkoholem do garażu wymienioney, a przy tym zupełnie nielogiczne w świetle zasad doświadczenia życiowego, także jeśli weźmie się pod uwagę ilość zabezpieczoneygo alkoholu. Trzeba przy tym podkreślić, że czynem z zarzutu III został objęty jedynie alkohol zabezpieczony w samochodzie V. (...).

Z kolei przypisując oskarżonemu S. K. czyn z zarzutu I sąd, jako wiarygodne uznał dowody nieosobowe w postaci protokołów przeszukania, protokołów oględzin, pokwitowań, opinii biegłych, dokumentów z akt sprawy II k 1220/14 dotyczących A. L., zapisów rozmów i ich analiz, które to dowody z tych samych przyczyn co poprzednio należało uznać za wiarygodne. Przy czym w przypadku zdarzeń z 23.10.2014r. oraz 19.12.2014r. podkreślić należy, że oskarżony S. K. został zatrzymany, jak przewoził opisany w zarzucie alkohol. Nie może więc być żadnych wątpliwości, że to on go wówczas przewoził. Jak wynika z badania próbki alkoholu zabezpieczoney w dniu 23.10.2014r. nie stwierdzono w niej skaźalników (k. 514). Z kolei z opinii biegłego dotyczącej alkoholu zabezpieczoneygo podczas tego zdarzenia wynika, że w pobranych próbkach nie stwierdzono obecności bitrexu i jego brak połączony z obecnością alkoholu izopropylowego, tetr – butylowego, glikolu propylenowego oraz jonków chlorkowych wskazuje na zastosowanie najpierw metody chemicznej, a następnie fizycznej odkaźania alkoholu, nie pozostawiającej po sobie bezpośrednich śladów w postaci produktów rozkładu bitrexu (k. 817-822). Natomiast opinia dotycząca zdarzenia z 19.12.2014r. wskazuje, że w pobranych próbkach stwierdzono obecność skaźalników, tj. izopropanolu, tetra-butanolu, nie stwierdzono natomiast obecności bitrexu. Poza tym w niektórych produktach stwierdzono śladowe ilości N,N-dietylobenzyloaminy (produktu rozpadu bitrexu). Zdaniem biegłego wyniki pomiarów przewodnictwa elektrycznego i przeprowadzonych testów wskazują na próby odkaźania alkoholu, tj. usuwania bitrexu, co potwierdza dodatkowo wykryta w niektórych próbkach N,N-dietylobenzyloaminy. Przy czym brak bitrexu przesądza o tym, że próbki nie spełniają wymogów skaźenia według procedury słoweńskiej i węgierskiej pkt c, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3199/93/WE z dnia 22.11.1993r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skaźenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993r., Dz. Urz UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 09, t. 1, str. 249, z późn. zm.). Z kolei zbyt mała zawartość izopropanolu 2,5 l/hl alkoholu etylowego 100%, nie spełnia wymogów skaźenia według rozporządzeń krajowych - MF z dnia 16.09.2013r. w sprawie dokumentu dostawy, ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, warunków i sposobu ich zwrotu oraz środków skaźających alkohol etylowy (Dz. U. z 2013r., poz. 1108) i Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25.06.2008r. w sprawie środków dopuszczonych do skaźania alkoholu etylowego (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 101). Na wiarę w przypadku obu tych czynów zasługiwały tu też zeznania świadków A. K., A. M., i A. S., które były logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniały i znalazły potwierdzenie w dowodach nieosobowych. Natomiast za sprawstwem oskarżoneygo co do zdarzeń z 9.07.2014r. i 18.09.2014r. przemawiały głównie dowody zawarte w aktach dotyczących sprawy A. L. II K 1220/14, z których kopie niektórych dokumentów dołączono także do przedmiotowych akt sprawy. Dowody te zasługiwały na miano wiarygodnych. Trzeba przy tym zauważyć, że A. L. w ww. sprawie został prawomocnie skazany. Przy czym opinia biegłego dotycząca zabezpieczoneygo przy nim alkoholu jednoznacznie stwierdza, że nie spełniał on wynikających z ww. aktów prawnych wymogów skaźenia. Ponadto na wiarę zasługiwały tu zeznania świadka K. K., które były logiczne, konsekwentne i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowyh. Natomiast nie zasługiwały na wiarę zeznania A. L. w których zaprzeczył on aby to oskarżony S. K. dostarczył mu ten alkohol, żeby zamawiał on od niego „rozcięczalnik” lub aby spotykał się z nim przy szkole.

Jest to sprzeczne z zapisami rozmów prowadzonych przez ww. dotyczących zakupu alkoholu, jak z ich analizami, z których wynika, że S. K. wielokrotnie dostarczał wymienionemu alkohol, on go od niego zamawiał, razem ustalali miejsca, czas jego odbioru oraz ilość. Z analizy tych rozmów wynika, że S. K. był jedynym dostawcą alkoholu A. L.. Co istotne, w okresach poprzedzających dostawy z dnia 9.07. i 18.09.2014r., pomiędzy wymienionymi stwierdzono nasilony kontakt, ustalali oni dzień i miejsce dostawy, przy tym wskazane w sms-ach cyfry, które miały oznaczać ilości kartonów alkoholu odpowiadały ilości alkoholu, który rzeczywiście wówczas zabezpieczono. Co potwierdza sposób rozkodowania zakamuflowanych sformułowań zawartych w zapisach rozmów dokonany w ich analizach. Zwrócić tu zwłaszcza należy uwagę na sms-y z k. 124, 127-128 z 3.07 i z 9.07, gdzie jest mowa o miejscu, czasie spotkania i ilości – 8 kartonów, jak i z innych dni nieobjętych zarzutami np. z k. 150 i następane. Podobna sytuacja dotyczy sms-ów z 16-17.09.2014r. (k. 1502, 1923) Nie może więc ulegać wątpliwości, że to oskarżony S. K., także w tych przypadkach przewoził alkohol opisany w zarzucie I.

Na wiarę zasługiwały też pozostałe dowody nieosobowe, w tym zapisy rozmów oraz ich analizy, wyliczenia należności, które znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Prokurator nie przedstawił natomiast przekonujących dowodów co do sprawstwa oskarżonego S. K. w zakresie czynu z zarzutu II. Z zebranych dowodów wynika jedynie, że na posesji położonej w Nowym (...) w dniu 25.06.2015r. zabezpieczono alkohol o jakim mowa w zarzucie, o czym świadczą przede wszystkim protokoły przeszukania, oględzin, opinie biegłych. Brak jest natomiast jakiegokolwiek dowodów pozwalających na przyjęcie, że alkohol ten należał do oskarżonego S. K., że to on go tam przechowywał. Zauważyć należy, że wymieniony nie przyznał się do zarzutu, a ww. wyroby akcyzowe nie zostały zabezpieczone w jego miejscu zamieszkania, czy w na terenie należącej do niego posesji, lecz na posesji jego rodziców. W sprawie brak jest jakiegokolwiek dowodów świadczących o tym, że to oskarżony przywiózł tam ww. towary. W tej sytuacji nie można wykluczyć, że należały one do kogoś innego, w tym do członków najbliższej rodziny S. K.. Przy czym ojciec oskarżonego M. K. odmówił składania zeznań w tej sprawie. Uznać więc należało, że co do tego czynu wyczerpano możliwości dowodowe. W tej sytuacji należało go uniewinnić od popełnienia tego czynu.

Oskarżony **S. K.** swoim zachowaniem w przypadku czynu z zarzutu I wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., skoro w okolicznościach wskazanych w tym zarzucie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, przewoził samochodami, celem zbycia wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego w łącznej ilości 910 litrów stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy, narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w łącznej kwocie 47.245 PLN, stanowiącej małą wartość. Nie było też podstaw do tego aby przyjąć, że oskarżony z tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, skoro ostatecznie przypisano mu popełnienie tylko jednego przestępstwa karno – skarbowego (por. np. wyrok SA w Katowicach z 23.03.2017r., II AKA 558/16, wyrok SA w Gdańsku z 25.06.2015r., II Aka 201/15). Natomiast w przypadku czynu z zarzutu III oskarżony ten wypełnił znamiona wykroczenia z art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. Z kolei oskarżeni **K. Ż. i K. S.** swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. skoro w okolicznościach wskazanych w zarzutach odpowiednio przewozili i przechowywali, wyroby akcyzowe w postaci odkażonego alkoholu etylowego, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 73 k.k.s., nie zachowując warunków wskazanych w ustawie o podatku akcyzowym, od którego uzależnia ona zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy i narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwotach stanowiących małą wartość.

Zauważyć należy, że przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. polega na nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu, przesyłaniu lub przenoszeniu wyrobów akcyzowych, stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaganiu w ich zbyciu albo przyjmowaniu wyrobów akcyzowych lub pomaganiu w ich ukryciu. Przy czym § 3 tego przepisu dotyczy sytuacji, kiedy kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, zaś czyn taki stanowi wykroczenie, jeśli nie przekracza ustawowego progu (§ 4). Natomiast z art. 73 k.k.s. penalizuje naruszenie warunków zwolnienia wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczenia znakami akcyzy, które polega na

zmianie celu, przeznaczenia w użyciu wyrobu akcyzowego lub nie zachowaniu innego warunku, od którego ustawa uzależnia zwolnienie wyrobu akcyzowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy. Przy czym z art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6.12.2008r. o podatku akcyzowym wynika, że zwalnia się od akcyzy ze względu na alkohol etylowy skażony środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażenia alkoholu etylowego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 103 i 1893), i wykorzystywany do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi - wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5-13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3. Sposób skażenia, rodzaje środków jakie do tego można użyć, ilość skaźników, jakie ma zawierać produkt określają wcześniej powołane rozporządzenia. Z materiału dowodowego wynika, że alkohol opisany w zarzutach, wymogów tych nie spełniał. Nie może też ulegać wątpliwości, że oskarżeni działali umyślnie albowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że doskonale zdawali oni sobie sprawę jaki produkt przechowują lub przewożą.

Oskarżeni są ludźmi dorosłymi, posiadającym odpowiedni poziom doświadczenia życiowego. Zna również obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania. Czyn zarzucony oskarżonemu ma charakter prosty ze społecznego punktu widzenia, można więc przyjąć, że rozumiał on jego znaczenie i mógł właściwie pokierować swoim postępowaniem.

Wymierzając kary oskarżonym sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów i stopień winy. Określając wysokość kary sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. I tak, w przypadku oskarżonego S. K., jako okoliczność obciążającą uwzględniono to, że dopuścił się on kilku podobnych zachowań. Poza tym był on już karany za przestępstwo karno – skarbowe. Okolicznościami obciążającymi w przypadku wszystkich oskarżonych była też ich motywacja, skoro mając na celu osiągnięcie łatwego zysku złamali oni przepisy prawa. Natomiast jako okoliczność łagodzącą w przypadku czynu z zarzutu III należało uwzględnić to, że wysokość należności publicznoprawnej narażonej na uszczuplenie tym czynem nie była zbyt duża. Przypadku oskarżonego K. Ż. okolicznością przemawiającą na jego niekorzyść była też jego uprzednia karalność. Natomiast dotychczasowa niekaralność K. S. przemawiała na jego korzyść. Wysokość wymierzonych kar grzywny jest, w ocenie sądu, adekwatna do wagi popełnionych przez oskarżonych czynów, w szczególności stopnia ich społecznej szkodliwości i winy sprawców. Uwzględnia ona też wysokość narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych. Przy wysokości stawek dziennych uwzględniono także sytuacje materialne oskarżonych. Ponadto, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, sąd zasądził na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego K. Ż., stosowne wynagrodzenia. Biorąc także pod uwagę sytuację materialną oskarżonych, sąd zwolnił K. Ż. go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, uznając że byłoby to dla niego zbyt dużym obciążeniem oraz obciążył nimi pozostałych oskarżonych.

SSR Mirella Sprawka